

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9783 af 14/10/2011 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. beskatning af værdi af fri bil

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 10-02624

Landsskatteretskendelse vedr. beskatning af værdi af fri bil

Resumé

En varebil på gule plader ansås ikke for specialindrettet. Bilen var leaset til en virksomhed og indregistreret til bl.a. privat/erhvervsmæssigt benyttelse. Bilen havde bl.a. været benyttet til sommerhuskørsel. Klageren blev beskattet af værdien af fri bil efter LL § 16, stk. 4.

Klagen vedrører beskatning af værdi af fri bil i medfør af ligningslovens § 16, stk. 4.

Landsskatterettens afgørelse

SKAT har forhøjet indkomsten med værdi af fri bil beregnet til 119.800 kr. Klageren har selvangivet 0 kr. Landsskatteretten stadfæster afgørelsen.

Sagens oplysninger

Klageren driver virksomheden G1, herunder underafdelingen X1, fra den private bopæl Y1. På adressen forefindes værksted og lager. Virksomheden har den 6. oktober 2006 leaset en fabriksny varebil på gule plader med en totalvægt på 3.025 kg. Bilens anskaffelsessum er på 419.459 kr. eksklusiv moms. Bilen er indregistreret til blandet privat/erhvervsmæssig benyttelse og indskudt i virksomhedsordningen.

Bilen benyttes til kundeopsøgende arbejde, til opmåling ved møder hos kunder i forbindelse med senere afgivelse af tilbud samt efterfølgende møder hos kunder til gennemgang af tilbud og fastsættelse af tidspunkt for påbegyndelse af projektet. Den bruges endvidere i forbindelse med mindre reparationsarbejder hos kunder, samt til besøg hos kunder i forbindelse med opsyn af igangværende projekter. Virksomheden havde i 2008 i gennemsnit 8 ansatte.

Endvidere bruges bilen i forbindelse med taksationsopgaver for forsikringsselskaberne G2 og G3, hvor klageren er knyttet til som taksator. Klageren har cirka 100-150 takseringer om året. Honoraret herfor faktureres via G1.

Bilen anvendes endvidere i begrænset omfang i privat øjemed, typisk kørsel til sommerhuset om fredagen, når ægtefællen er kørt tidligere på dagen i parrets personbil. Sommerhuset er beliggende ved Y2, 20 km. fra den private bopæl. I regnskabet er den private kørsel ansat til 1.000 km. om året og »autodrift« er reduceret med et beløb på 3.470 kr.

Bilen er forsynet med »X1's« logo på siderne og bagtil. Bilens bagagerum er indrettet med to hjemmelavede reoler i hver side af bilen, som er fastmonteret i siderne af bilen samt bagest hægtet til bilens bund. Reolen bag førersædet fylder cirka en tredjedel af bagagerummets bredde og hele bagagerummets længde, mens den i højden optager cirka tre fjerdedele af bagagerummet. Den består af 16 skuffer, samt nogle hylder med diverse beslag til låse, håndværktøj m.m.

Den anden reol er smallere og fylder cirka halvdelen af bagagerummets længde og godt halvdelen i højden. Den består af tre hylder med diverse æsker med skruer og beslag. Herudover er der i bilen diverse værktøjstasker, og i bunden af bilen er der plads til, at der kan ligge et prøvevindue. Der er ikke nogen særlig indretning af passagersædet.

Skattecentret afgørelse

Den skattepligtige indkomst er forhøjet med 119.800 kr.

Bilen er ikke specialindrettet, idet den er egnet til at træde i stedet for en privat bil. Køretøjet er ikke tilsmudset eller med lugtgener, der gør det uegnet til privat brug. Bilen er indregistreret til blandet brug og der dermed til rådighed for privat anvendelse.

SKAT finder, at bilens indretning kan sammenlignes med bilag 1 i SKM2008.354.SKAT (ændring af praksis for kørsel i vare- og lastmotorkøretøjer med tilladt totalvægt på ikke over 3 tons, hvor der er fratrullet moms ved anskaffelsen).

Det er endvidere oplyst, at bilen også undtagelsesvist bruges privat, blandt andet til kørsel til sommerhus, hvilket indikerer, at bilen kan og bliver anvendt privat.

Beskatningsgrundlaget er sat til 524.000 kr., som udgør bilens anskaffelsessum inkluderet moms, hvorefter værdien er beregnet til 119.800 kr. (25 % af 300.000 kr. + 20 % af 224.000 kr.).

Der er henvist til ligningslovens § 16, stk. 4.

Klagerens påstand og argumenter

Der er ikke grundlag for at beskatte klageren af værdi af fri bil, hvorfor forhøjelsen af den skattepligtige indkomst skal nedsættes til 0 kr.

Der er tale om en specialindrettet bil, hvor indretningen er foretaget med henblik på udførelse af opgaver i G1. Der er i servicevognens bagerste rum sket fastmontering af hylder til opbevaring af diverse værktøjer m.m. Endvidere medbringer klageren ved kundebesøg altid vareprøver, typisk vinduer.

Pladsen ved siden af førersædet anvendes primært til »kontor« til bl.a. computer, prislister m.v., således at klageren på stedet kan afgive tilbud på mindre ordrer. Hyldeindretningen er »hjemmelavet«. I praksis er det ikke muligt at udtage bilens hyldeindretning, da det vil være særdeles besværligt og tidskrævende.

Kun de biler, der efter deres art og fremtræden kan være anvendelige som alternativ til en privat bil, er omfattet af ligningslovens § 16, stk. 4. Hverken ligningslovens § 16 eller forarbejderne angiver, hvornår der foreligger et særligt køretøj. Særlige køretøjer er derimod i cirkulæret til ligningslovens og i ligningsvejledningen eksemplificeret som f.eks. lastvogne, kranvogne, indrettede værkstedsvogne og andre specialkøretøjer.

Skatteministeren har i et svar til Folketingets Skatteudvalg den 13. august 1999 – TfS 1999.703 – uddybet området med følgende udsagn:

»Der er imidlertid køretøjer, som ikke umiddelbart anses for omfattet af reglerne om fri bil til rådighed. Det gælder f.eks. lastvogne, slamsugere, tankvogne, kranvogne og andre specialkøretøjer, hvor indretningen gør bilen uegnet eller meget lidt egnet til privat benyttelse. Foreligger der lukkede kassevogne med fastmonterede hylder samt fastmonteret værktøjsindretning, må vognene anses som sådanne specielt indrettede værkstedsvogne, at benyttelsen af vognene til befordring mellem bopæl og arbejdsplads ikke udløser beskatning af bil til rådighed, men alene medfører bortfald af befordringsfradraget for den pågældende strækning.«

Af praksis på området kan nævnes en bindende forhåndsbesked af 16. september 1994, TfS 1994.667.LR, hvor Ligningsrådet fandt, at biler af typen Ford Escort (van), som bliver stillet til rådighed for virksomhedens servicemontører, og som er indrettet med faste hylder med reservedele måtte anses for at være specialindrettet værkstedsvogne.

Landsskatteretten fandt i en kendelse af 21. september 1998, TfS 1998.793.LSR, at syv værkstedsvogne af typen stationvan, der efter ombygning skulle fungere som »rullende værksteder« til brug for de ansatte servicemontører, måtte anses som specialindrettede køretøjer. Ombygningen skulle bestå i fastmontering af to reoler ud for sidedørene i varekassen og en bundplade til fastspænding af større dele.

Vestre Landsrets dom af 29. juni 2007, SKM2007.538.VLR, hvor en direktør i et anpartsselskab, der var ejet af hans samlever, anvendte en bil, der var registreret med gule plader, i forbindelse med sit arbejde i et køkkencenter. Arbejdet bestod i kundeopsøgning, møder med kunder og leverandører, montering af køkkener m.v. Bilen, en Chrysler Voager med vinduer hele vejen rundt var indrettet med en spånplade bag sæderne med skuffemoduler til brug for materialer til køkkenmontering samt med skuffesektioner ved begge bilens sider. Ligeledes var der i bunden indrettet en flad kasse opdelt i sektioner til forskelligt

værktøj, således at der oven på kassen kunne anbringes f.eks. hårde hvidevarer. Bilen var parkeret ved direktørens bopæl om natten. Landsretten fandt, at bilen var at anse for et specialindrettet køretøj uegnet til privat kørsel og dermed undtaget fra beskatning efter ligningslovens § 16, stk. 4.

En ikke-offentliggjort kendelse af 12. april 2010, j.nr. 09-02054, hvor Landsskatteretten fandt, at en bil af mærket Mercedes-Benz ML 320, og hvor indretning og anvendelse af bilen stort set svarede til den foreliggende sag blev anset for specialindrettet.

Den pågældende bil må anses som et specialkøretøj, idet varerummet er fyldt op med fastmonterede hylder, som ikke kan udtages af bilen. Hylterne er fyldt op med værktøj, som er nødvendigt for at klageren kan udføre sit arbejde. Bilen er ikke egnet til privat kørsel, ligesom der er et erhvervsmæssigt behov for, at bilen er indrettet på den pågældende måde, jf. SKATs meddelelse i SKM2008.354.SKAT.

Bilens indretning er klart sammenlignelig med den bil, som var til bedømmelse i Vestre Landsrets afgørelse af 29. juni 2007 og med bilen i Landsskatterettens afgørelse af 12. april 2010.

Varerummet i Chrysler Voageren er kun en anelse længere (cirka 50 cm.) end varerummet i en Mercedes ML 320. Samtidig bemærkes, at bilerne er mærkerne Chrysler Voager og Mercedes ML 320 i stor udstrækning anvendes som privatbiler, hvorfor biltyperne heller ikke skattemæssigt bør behandles forskelligt. Med Vestre Landsrets dom er det endvidere fastslået, at en bil vil kunne kvalificeres som et specialindrettet køretøj, uanset, at der ikke er foretaget nogen form for specialindretning af passagersædet. Det afgørende er alene, at bilens lastrum er specielt indrettet i fornødent omfang. Samtidig har Landsretten fastslået, at også andre køretøjer end traditionelle lukkede kassevogne kan kvalificeres som specialindrettede køretøjer, som ikke beskattes efter ligningslovens § 16, stk. 4.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Den skattepligtige skal ved indkomstopgørelsen medregne vederlag af værdien af privat benyttelse af andres biler, når benyttelsen sker som led i et ansættelsesforhold eller som led i aftale om ydelse af personligt arbejde i øvrigt. Dette fremgår af ligningslovens § 16, stk. 1 og stk. 4.

For visse køretøjer, herunder kraner, lastbiler og andre specialkøretøjer, der ikke kan anses for egnede som alternativ til en privat bil, gælder der en særlig praksis. Anses et køretøj ikke for egnet som alternativ til en privat bil udløser privat kørsel ikke beskatning efter ligningslovens § 16, stk. 4, men derimod beskatning efter ligningslovens § 16, stk. 3. Dette følger af Ligningsvejledningen 2008, afsnit A.B.1.9.2 samt SKAT-meddelelse SKM2007.936.SKAT, punkt 6 (Værdiansættelse for 2008 af visse personalegoder).

Den pågældende bil anses ikke for specialindrettet. Der er hermed blandt andet henset til, at bilen uden den særlige indretning, er særdeles velegnet til privat kørsel, samt at bagagerummet ikke er forsynet med reoler og værktøj i et omfang, som gør den uegnet til privat anvendelse, ligesom både fører- og bagagerum ikke bærer præg af at være erhvervsmæssigt anvendt. Der ses endvidere ikke at være et erhvervsmæssigt behov for en specialindrettet bil, idet klageren ikke kører som håndværker eller montør som det var tilfældet i de anførte afgørelser TfS 1994.667.LR, TfS 1998.793.LSR og SKM2007.538.VLR, men i hovedparten varetager administrative opgaver, herunder møder i forbindelse med tilbudsgivning, tilsynsopgaver, samt taksationsopgaver og kun foretager mindre reparationsopgaver.

Det er således med rette, at klageren er beskattet af værdi af fri bil i medfør af ligningslovens § 16, stk. 4, idet klageren har anvendt bilen privat til kørsel til og fra sommerhuset.

Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse.